

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 198/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 41 C 116/2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 453/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. marca 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom

pod sp. zn. 41 C 116/2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 453/07.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho práva spočívajúceho v prietťahoch konania súdmi, preto žiadal vo veci vydať tento nález:

„Okresný súd Bratislava III a Krajský súd Bratislava porušili základné práva D. B. garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 medzinárodného dohovoru.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava III 41 C/116/2007-35 zo dňa 11. 10. 2007 a uznesenie Krajského súdu Bratislava 9 Co/453/07-40 zo dňa 30. 11. 2007, doručené po zbytočných prietťahoch dňa 04. 03. 2008.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje konať vo veci 41 C/116/2007 bez ďalších zbytočných prietťahov. Okresný súd Bratislava III je povinný rozhodnúť objektívne v lehote 3 mesiace od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Okresný súd Bratislava III a Krajský súd Bratislava sú povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške každej sumy 200.000.- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd uznesením z 29. apríla 2008 nevyhovel návrhu sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu a súčasne ho vyzval, aby v lehote 15 dní označil advokáta, ktorý ho bude v konaní pred ústavným súdom zastupovať.

Sťažovateľ podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 12. mája 2008, reagoval tak, že sudca, ktorý ho vyzval na splnenie zákonom predpísaných náležitosti sa podľa neho „*dopustil podvodu a obohatil sťažovateľa o fiktívny majetok*“. Okrem toho na adresu ústavného sudcu uviedol, že „*je oporou kriminálneho výkonu súdnictva*“ a že „*ste ako skupina sadistov, ktorí ušli z psychiatrickej kliniky a nikto si to nevšimol...*“. Následne uviedol urážlivé výroky, ktoré nie sú vhodné na interpretáciu v úradnom dokumente.

Podanie sťažovateľa obsahovalo urážlivé výroky na adresu sudcu a ostatných sudcov ústavného súdu, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu sťažovateľa poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004“).

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho podaní prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža ústavný súd a jednotlivých sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanie slušnosti, úcty k ústavnému súdu a jeho sudcom.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu bolo treba označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, na okolnosti prípadu, ako aj na to, že sťažovateľ neučinil zadosť výzve ústavného súdu, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti, ktorých súčasťou je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, a z toho dôvodu už bolo bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2008